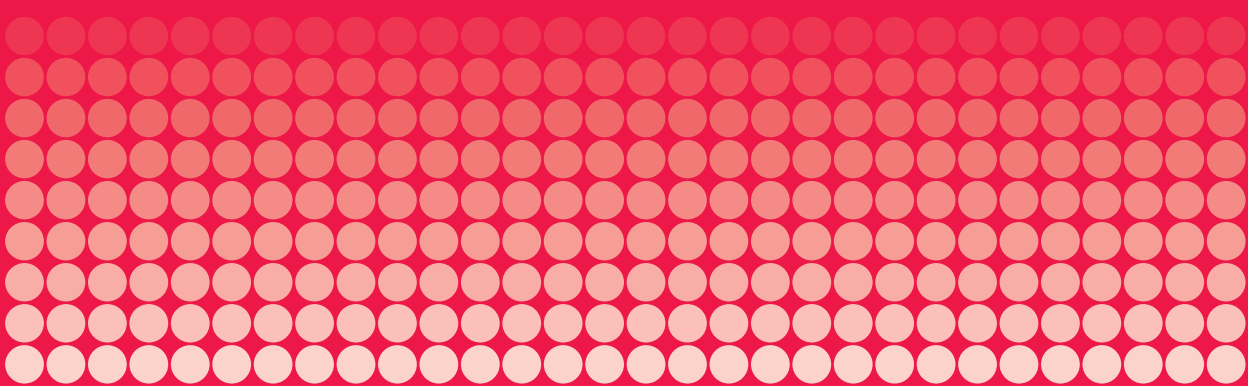

SIPRI YEARBOOK 2025

Armaments,
Disarmament and
International
Security

Resum en català

**STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE**

El SIPRI és un institut internacional independent dedicat a la investigació de conflictes, armament, control d'armes i desarmament. Fundat el 1966, el SIPRI proporciona dades, anàlisis i recomanacions, basades en fonts obertes, a responsables polítics, investigadors, mitjans de comunicació i al públic interessat.

L'ANUARI DEL SIPRI

SIPRI Yearbook 2025 presenta una combinació de dades originals en àrees com la despesa militar mundial, les transferències internacionals d'armes, la producció d'armes, les forces nuclears, els conflictes armats i les operacions de pau multilaterals amb anàlisis d'avantguarda d'aspectes importants del control d'armes, la pau i la seguretat internacional.

Aquest fullet resumeix el contingut de *SIPRI Yearbook 2025* i proporciona exemples de les dades i l'anàlisi que conté.

CONTINGUT

Part I. Seguretat internacional i conflictes armats, 2024

1. Estabilitat internacional, seguretat humana i el repte nuclear	1
2. Conflicte armat i gestió de conflictes	2

Part II. Despesa militar i armament, 2024

3. Despesa militar	4
4. Producció d'armes i serveis militars	5
5. Transferències internacionals d'armes	6
6. Forces nuclears mundials	8
7. Proliferació i ús de míssils i vehicles aeris armats sense tripulació	10

Part III. No proliferació, control d'armes i desarmament, 2024

8. Desarmament nuclear, control d'armes, no proliferació i seguretat	12
9. Armes químiques i amenaces a la seguretat	14
10. Armes biològiques i amenaces a la seguretat	15
11. Control d'armes convencionals i regulació de les armes inhumanes	16
12. Intel·ligència artificial i pau i seguretat internacionals	17
13. Amenaces cibernètiques i digitals	18
14. Governança de la seguretat espacial	19
15. Controls de doble ús i del comerç d'armes	20
Annexos	22

1. ESTABILITAT INTERNACIONAL, SEGURETAT HUMANA I EL REPTE NUCLEAR

DAN SMITH, DIRECTOR DEL SIPRI

La seguretat global va continuar deteriorant-se al llarg del 2024. Entre els indicadors d'aquest deteriorament persistent hi havia els principals conflictes armats a Etiòpia, Gaza, Myanmar, el Sudan i Ucraïna. Mentrestant, la despesa militar va augmentar per desè any consecutiu i va superar els 2,7 bilions de dòlars el 2024. La disrupció ecològica també va continuar i el 2024 va ser el primer any registrat en què la temperatura mitjana global va ser clarament més d'1,5 °C per sobre de la mitjana preindustrial. Durant el primer trimestre del 2025 van sorgir noves incerteses després de l'elecció de Donald J. Trump com a president dels Estats Units, cosa que va provocar un canvi significatiu de la política i les suposicions anteriors dels EUA sobre la seguretat global i les relacions amb els aliats.

Una nova cursa d'armament nuclear?

L'era de les reduccions d'armes nuclears sembla haver acabat. El control bilateral d'armes nuclears entre Rússia i els EUA va entrar en crisi fa uns anys i ara gairebé ha acabat. Els debats nacionals revitalitzats a Europa, l'Orient Mitjà i l'Àsia Oriental sobre l'estatus i l'estratègia nuclears suggereixen que hi ha cert potencial perquè més estats s'uneixin al club nuclear. Els signes són que s'està preparant una nova cursa d'armament nuclear qualitativa i, en comparació amb l'última, és probable que els riscos siguin més diversos i més greus. Entre els punts clau de la competència hi haurà les capacitats tecnològiques en el ciberespai, l'espai exterior i l'espai oceànic.

Així, la idea de qui va al capdavant de la cursa serà encara més difícil d'aconseguir i intangible, i les antigues fórmules de control d'armes, en gran part numèriques, ja no seran suficients.

Afrontant el repte

Amb el retorn del president Trump a la Casa Blanca, es repeteix la situació paradoxal que es va viure durant la seva primera administració, en la qual cap de les tres grans potències està compromesa amb la defensa i el manteniment de l'ordre mundial. La Xina, com a potència emergent, Rússia, com a potència en declivi, i els EUA, com a potència profundament descontenta sota Trump, busquen la llibertat de les restriccions de les normes acordades, sempre que siguin inconvenients. Una manera de seguir és que les potències mitjanes i petites treballin juntes en coalicions amb governs afins en objectius específics. La cooperació té valor fins i tot quan no és integral. És un enfocament pragmàtic i viable: el nou realisme.

Tanmateix, un retorn a una era de reduccions de l'arsenal nuclear mundial requereix un acord entre les tres grans potències. Cal una nova comprensió general de que les armes nuclears no compren la seguretat i que la seva existència exigeix un comportament equilibrat per part dels líders polítics. Els petits passos inicials cap a la reducció del risc podrien formar barreres de protecció contra els desastres. Juntament amb les veus d'un públic informat, també podrien formar part de la pressió sobre les tres grans potències perquè facin els propers passos per reduir els seus arsenals nuclears. ●

directe de tropes a Rússia des de la República Popular Democràtica de Corea (Corea del Nord). A finals del 2024, Rússia controlava poc menys d'una cinquena part del territori ucraïnès. Els atacs aeris russos van continuar durant tot l'any, i Ucraïna va respondre de la mateixa manera, tot i que no a la mateixa escala. No hi va haver converses de pau formals entre Rússia i Ucraïna durant el transcurs del 2024, però s'esperava que la reelecció de Donald J. Trump com a president dels Estats Units conduís a una reavaluació de la política dels EUA envers la guerra el 2025.

Orient Mitjà i Nord d'Àfrica

El balanç humà de la guerra en curs a Gaza va augmentar substancialment el 2024, amb més de 45.500 palestins morts, el 90% de la població desplaçada i gran part de la franja reduïda a runes a finals d'any. La guerra també es va estendre en múltiples fronts: la violència a Cisjordània va assolir nivells rècord; Israel va llançar una ofensiva terrestre contra Hezbollah al Líban; el conflicte entre Iran i Israel va passar de ser una guerra indirecta a una sèrie d'intercanvis de foc directes; i les accions d'Israel van contribuir de manera inadvertida al col·lapse inesperat i accelerat del govern del president Bashar al-Assad a Síria, fet que va portar la guerra civil siriana de 13 anys a un final incert. Els altres conflictes armats de la regió, a l'Iraq, Líbia, Turquia i Iemen, han disminuït, tot i que sense assolir cap resolució sostenible.

Àfrica subsahariana

L'Àfrica subsahariana va continuar sent la regió amb més conflictes armats (21 en total), tot i que molts van causar menys de 1.000 morts vinculades als conflictes al llarg de l'any i els nivells de violència van fluctuar considerablement. Entre el 2023 i el 2024, hi va haver descensos significatius de les morts relacionades amb conflictes en alguns països que experimenten conflictes armats d'alta intensi-

tat, com ara Burkina Faso (-12%), Mali (-7%), Somàlia (-35%) i Sudan del Sud (-16%). Altres conflictes armats es van intensificar, amb augments de les taxes de mortalitat a Etiòpia (+152%) i Níger (+48%). La guerra civil al Sudan va representar gairebé el 24% de totes les morts relacionades amb conflictes a l'Àfrica subsahariana el 2024, malgrat una petita disminució interanual de víctimes mortals provocades amb la guerra.

Les Amèriques, Àsia i Oceania

Les Amèriques van ser l'única regió que no va patir cap conflicte armat important entre 2018-24. Els dos països amb el nombre més alt de víctimes mortals el 2024 (el Brasil i Mèxic), es van enfrontar principalment a violència de caràcter criminal, més que no pas polític. La violència de bandes va augmentar a Haití al llarg de l'any, malgrat l'arribada molt retardada de l'assistència internacional en matèria de seguretat, el mes de juny. La taxa de mortalitat relacionada amb els conflictes a l'Àsia i Oceania s'ha reduït a més de la meitat des del 2021, tot i la persistència de la guerra civil a Myanmar.

Processos de pau

Al 2024 hi va haver alguns avenços significatius en els processos de pau dissenyats per prevenir l'aparició (o la reaparició) de la violència armada: la Xina i l'Índia van desescalar les tensions al llarg de la seva frontera en disputa; la Xina i les Filipines van establir un procés de resolució de conflictes per millorar la gestió de les seves disputes marítimes; i el Kirguizistan i el Tadjikistan van resoldre una disputa fronterera de llarga durada. Tanmateix, pocs processos de pau relacionats amb conflictes armats en curs van avançar el 2024. Si bé hi va haver alguns progrés addicionals al Sudan del Sud, es van produir retrocessos en els processos de pau a Colòmbia, Etiòpia, les Filipines i el Iemen. ●

3. DESPESA MILITAR

La despesa militar mundial estimada va augmentar per desè any consecutiu el 2024, fins a arribar als 2,7 bilions de dòlars, impulsada per la guerra entre Rússia i Ucraïna i altres conflictes armats i tensions geopolítiques. L'increment del 9,4% de la despesa militar total el 2024 va impulsar la despesa mundial estimada al nivell més alt registrat pel SIPRI fins ara. Com a resultat, la càrrega militar mundial (despesa militar mundial com a percentatge del Producte Interior Brut mundial) va augmentar fins al 2,5%. En els països amb conflictes armats importants o d'alta intensitat el 2024, la càrrega militar mitjana va ser del 4,4%, en comparació amb l'1,9% en països sense aquest tipus de conflicte.

Entre el 2015 i el 2024, la despesa militar mundial va augmentar un 37%, amb increments a les cinc regions geogràfiques. L'augment més gran va ser a Europa (+83%), seguida d'Àsia i Oceania (+46%), les Amèriques (+19%), l'Orient Mitjà (+19%) i Àfrica (+11%).

Els Estats Units van continuar sent, amb diferència, el país amb més despesa militar del món. El 2024, la seva despesa de 997.000 milions de dòlars va ser 3,2 vegades superior a la del següent país amb més despesa, la Xina.

El 2024, la despesa militar va augmentar a tots els països europeus excepte Malta, amb un increment global del 17% a la regió. La despesa va créixer a Rússia (+38%) i Ucraïna (+2,9%) durant l'any, mentre que 17 dels 30 membres europeus de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN), van assolir o superar l'objectiu de despesa del 2,0% del PIB establert per l'Aliança. Es van registrar augments destacats a Romania (+43%), els Països Baixos (+35%), Suècia (+34%), Polònia (+31%) i Alemanya (+28%).

A Àsia i Oceania, la despesa militar estimada va augmentar per 35è any consecutiu. La despesa de la Xina, que va créixer un 7,0%

DESPESA MILITAR MUNDIAL, 2024

Regió	Despesa (mil·liards de dòlars EUA)	Canvi (%) 2023–24
<i>Àfrica</i>	52,1	3,0
Nord d'Àfrica	30,2	8,8
Àfrica subsahariana	21,9	-3,2
<i>Amèrica</i>	1 100	5,8
Amèrica Central i el Carib	19,8	31
Amèrica del Nord	1 027	5,7
Sud-amèrica	53,6	-0,1
<i>Àsia i Oceania</i>	629	6,3
Àsia Central	1,9	-5,5
Àsia Oriental	433	7,8
Oceania	37,0	1,5
Àsia Meridional	102	1,0
Sud-est asiàtic	54,9	7,5
<i>Europa</i>	693	17
Europa Central i Occidental	472	14
Europa de l'Est	221	24
<i>Orient Mitjà</i>	(243)	15
Total mundial	2 718	9,4

() = estimació incerta.

Nota: Les xifres de despesa són en milers de milions de dòlars nord-americans, als preus i tipus de canvi actuals (2024). Els canvis són en termes reals, basats en dòlars nord-americans constants (2023).

fins a assolir els 314.000 milions de dòlars el 2024, va representar la meitat del total regional. Les tensions amb la Xina van influir en les decisions de despesa arreu de la regió: al Japó, per exemple, la despesa va augmentar un 21%, el major augment interanual de la despesa des del 1952.

La despesa militar estimada a l'Orient Mitjà va créixer un 15% el 2024, amb increments en els tres països que més gasten a la regió: l'Aràbia Saudita (+1,5%), Israel (+65%) i Turquia (+12%). ●

4. PRODUCCIÓ D'ARMES I SERVEIS MILITARS

El top 100 del SIPRI

Els ingressos per armament de les 100 empreses productores d'armes i de serveis militars més grans (el Top 100 del SIPRI) van ascendir a un total de 632.000 milions de dòlars el 2023 (l'any més recent del qual hi ha dades disponibles). Això va ser un 2,8% més alt que els ingressos del Top 100 del 2022. L'augment interanual va reflectir la demanda d'equipament i serveis militars impulsada per l'augment de les preocupacions per la seguretat global, els conflictes en curs i l'augment dels pressupostos militars. Setanta-tres de les empreses del Top 100 van augmentar els seus ingressos per armament el 2023, incloses 39 que van aconseguir un creixement anual de dos dígit. Atesa la persistència de la demanda i la magnitud dels endarreriments de les empreses, és probable que hi hagi més augments dels ingressos globals per armament en els propers anys.

Els Estats Units van continuar dominant el rànquing Top 100, amb 41 empreses amb uns ingressos totals d'armes de 317.000 milions de dòlars. Van representar la meitat dels ingressos totals d'armes del Top 100 el 2023. Les cinc principals empreses d'armes del món el 2023, els ingressos de les quals van representar gairebé un terç del total del Top 100, tenien totes la seu als EUA.

Nou empreses xineses van ser classificades entre les 100 primeres del 2023, i tres d'elles es van situar entre les 10 primeres. Els ingressos combinats per armament de les empreses xineses, de 103.000 milions de dòlars, van situar la Xina en segon lloc entre els països amb empreses al rànquing, només per darrere dels EUA.

A causa de la manca de dades disponibles, només dues empreses russes van ser incloses entre les 100 principals del 2023. Els seus

LES 10 PRINCIPALS EMPRESES PRODUCTORES D'ARMES I DE SERVEIS MILITARS DEL MÓN, PER INGRESSOS D'ARMES, 2023

Empresa	País	Ingressos per armament (EUA\$ m.)
1 Lockheed Martin	EUA	60 810
2 RTX	EUA	40 660
3 Northrop Grumman	EUA	35 570
4 Boeing	EUA	31 100
5 General Dynamics	EUA	30 200
6 BAE Systems	Regne Unit	29 810
7 Rostec	Rússia	21 730
8 AVIC	Xina	20 850
9 NORINCO	Xina	20 560
10 CETC	Xina	16 050

Nota: Els ingressos per armament són en milions (m.) de dòlars nord-americans, a preus i tipus de canvi constants (2023).

«País» fa referència al país on es troben les estructures de propietat i control de l'empresa, és a dir, la ubicació de la seu central d'una empresa.

ingressos combinats en armament de 25.500 milions de dòlars van ser un 40% superiors als del 2022.

Tendències de fusions i adquisicions

Una de les tendències que defineixen les indústries armamentístiques de Nord-amèrica i Europa Occidental en els darrers anys ha estat una onada creixent de fusions i adquisicions entre empreses, facilitada pels baixos costos d'endeutament i l'augment de les adquisicions militars. La tendència ha estat particularment pronunciada en els sectors d'alta tecnologia, inclosos els que abasten vehicles aeris no tripulats, guerra electrònica i capacitats cibernètiques impulsades per intel·ligència artificial. Això reflecteix el canvi de la indústria armamentística occidental cap a tecnologies avançades en resposta als requisits de la guerra moderna i les prioritats militars. ●

5. TRANSFERÈNCIES INTERNACIONALS D'ARMES

El volum de transferències internacionals d'armes importants s'ha mantingut relativament estable durant els darrers 15 anys. El volum de transferències en el període quinquennal 2020-24 va ser un 0,6% inferior al del 2015-19 i un 3,9% superior al del 2010-14. El volum de transferències del 2020-24 va ser el segon més alt de qualsevol període quinquennal des del final de la guerra freda, però encara al voltant d'un 35% inferior al dels anys màxims durant la guerra freda (1980-84).

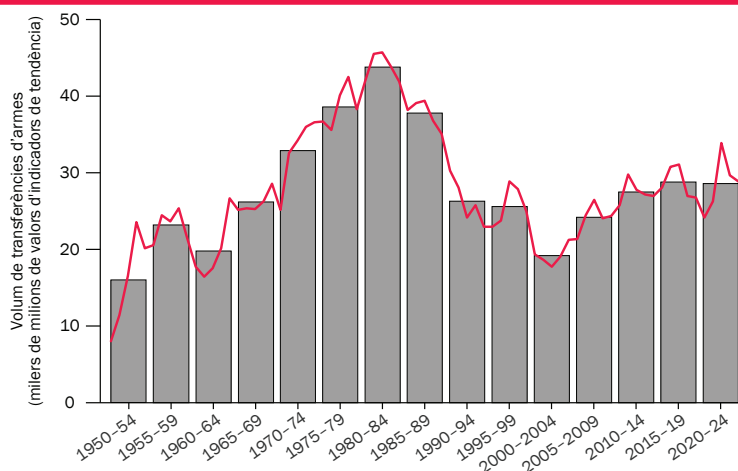
La tendència global des del període 2010-14 potser va en contra de les expectatives, ja que es produeix en un moment en què els conflictes armats i les percepcions d'amenaques en moltes parts del món s'han intensificat, cosa que ha provocat un augment generalitzat de l'adquisició d'armes. Tres factors clau, entre molts altres, han mantingut les transferències internacionals d'armes aproximadament al mateix nivell durant els darrers 15 anys: els llargs cicles d'adquisició, l'expansió de la producció nacional d'armes i les restriccions eco-

nòmiques. Tanmateix, la tendència general estable emmascara un panorama regional molt més complex i hi ha indicis, que es van fer més visibles el període 2020-24, que el volum de transferències internacionals d'armes augmentarà en els propers anys.

Conflictes, tensions i transferències d'armes

Els conflictes armats i les creixents tensions interestatals són els principals impulsors de les adquisicions d'armes per a molts estats. La majoria dels principals receptors d'armes importants entre el 2020 i el 2024 van utilitzar armes importades en operacions de combat militar en aquest període. Molts proveïdors d'armes són parts interessades directes en almenys alguns dels conflictes o es veuen afectats per tensions relacionades. Això explica en part per què estan disposats a subministrar armes, fins i tot quan les transferències semblen contradir les seves polítiques d'exportació d'armes declarades. Tres grups armats no estatals van ser identificats com a receptors d'armes importants entre el 2020 i el 2024, ubicats al Líban/Palestina, Líbia i el Yemen.

LA TENDÈNCIA EN LES TRANSFERÈNCIES D'ARMES IMPORTANTS, 1950-2024

Nota: El gràfic de barres mostra el volum mitjà anual de transferències d'armes durant períodes de 5 anys i el gràfic de línies mostra els totals anuals.

ELS PRINCIPALS PROVEÏDORS I RECEPTORS DE LES PRINCIPALS ARMES, 2020-24			
Pro-veïdor	Quota global exportacions (%)	Rec-eptor	Quota global importacions (%)
1 EUA	43	1 Ucraïna	8,8
2 França	9,6	2 Índia	8,3
3 Rússia	7,8	3 Qatar	6,8
4 Xina	5,9	4 Aràbia Saudita	6,8
5 Alemanya	5,6	5 Pakistan	4,6
6 Itàlia	4,8	6 Japó	3,9
7 Regne Unit	3,6	7 Austràlia	3,5
8 Israel	3,1	8 Egipte	3,3
9 Espanya	3,0	9 EUA	3,1
10 Corea del Sud	2,2	10 Kuwait	2,9

Proveïdors de grans armes

El SIPRI ha identificat 64 estats com a proveïdors d'armes importants el 2020-24, però la majoria són proveïdors menors. Els 25 proveïdors més grans van representar el 98% del volum total d'exportacions, i els cinc principals (els Estats Units, França, Rússia, la Xina i Alemanya) van representar el 71%.

Les exportacions d'armes dels EUA van créixer un 21% entre 2015-19 i 2020-24, augmentant la seva quota de les exportacions mundials d'armes del 35% al 43%. Els plans coneguts per als lliuraments d'armes importants durant els propers anys indiquen fermament que els EUA continuaran sent el major proveïdor d'armes del món en un futur previsible, una posició que genera ansietats de dependència per a alguns dels seus principals clients i aliats. En canvi, les exportacions d'armes de Rússia es van reduir a la meitat entre 2015-19 i 2020-24, fins a un nivell molt inferior a qualsevol període quinquennal anterior de la seva història (o en qualsevol període quinquennal anterior des del 1950 per al seu predecessor, la Unió Soviètica). Les exportacions de França van augmentar un 11% entre 2015-19 i 2020-24, convertint França en el segon major proveïdor d'armes importants el 2020-24.

IMPORTACIONS DE GRANS ARMES, PER REGIÓ		
Regió receptora	Quota global (%), 2020-24	Canvi (%) en el volum d'importacions del 2015-19 y 2020-24
Àfrica	4,5	-44
Amèrica	6,2	13
Àsia i Oceania	33	-21
Europa	28	155
Orient Mitjà	27	-20

Receptors d'armes importants

El SIPRI ha identificat 162 estats com a receptors d'armes importants entre el 2020 i el 2024. Els cinc receptors d'armes més importants van ser Ucraïna, l'Índia, Qatar, l'Aràbia Saudita i el Pakistan, que junts van representar el 35% de les importacions totals d'armes. Les importacions d'armes d'Ucraïna van augmentar gairebé 100 vegades en comparació amb el 2015-19, amb almenys 35 estats que van lliurar armes importants, principalment com a ajuda.

La Xina, que durant dècades ha estat un dels principals receptors d'armes, va veure com les importacions d'armes caiguessin en dos terços entre el 2015-19 i el 2020-24, a mesura que continuava ampliant les seves capacitats de producció d'armes nacionals.

La regió que va rebre el volum més gran de transferències d'armes importants el 2020-24 va ser Àsia i Oceania. Els estats d'Àsia i Oceania van representar el 33% de totes les transferències mundials d'armes, seguits dels d'Europa (28%), l'Orient Mitjà (27%), les Amèriques (6,2%) i finalment Àfrica (4,5%). Entre 2015-19 i 2020-24, el flux d'armes a Europa va augmentar un 155%, assolint un nivell molt superior al de qualsevol dels sis períodes quinquennals precedents. El flux a les Amèriques també va augmentar (+13%), mentre que els fluxos a Àfrica (-44%), Àsia i Oceania (-21%) i l'Orient Mitjà (-20%) van disminuir. ●

6. FORCES NUCLEARS MUNDIALS

A principis del 2025, nou estats —els Estats Units, Rússia, el Regne Unit, França, la Xina, l'Índia, el Pakistan, la República Popular Democràtica de Corea (Corea del Nord) i Israel— posseïen junts aproximadament 12.241 armes nuclears, de les quals 9.614 es consideraven potencialment disponibles operativament. Es calcula que 3.912 d'aquests caps nuclears estaven desplegats amb forces operatives, incloent-hi uns 2.100 que es mantien en estat d'alta alerta operativa sobre míssils balístics.

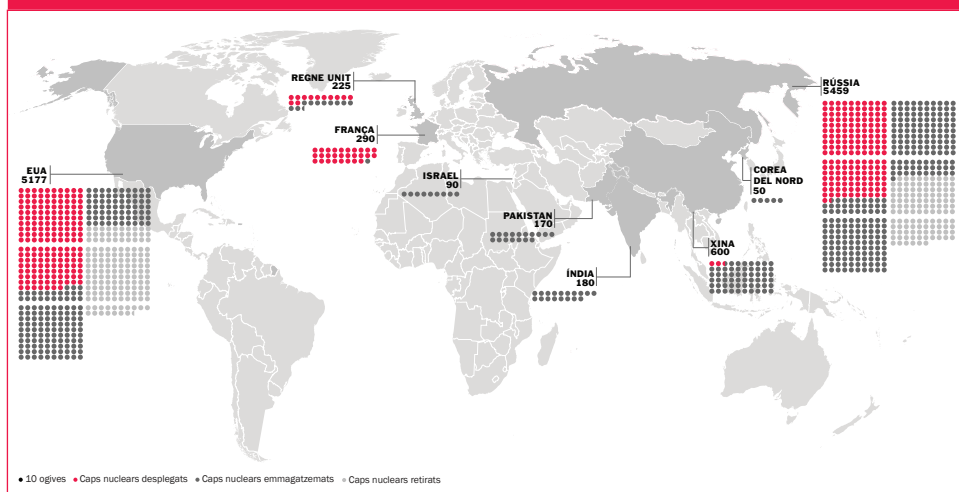
En general, el nombre de caps nuclears al món continua disminuint, a causa del desmantellament de caps nuclears retirats pels EUA i Rússia. Tanmateix, el nombre de caps nuclears que es desmantellen anualment sembla estar disminuint i sembla probable que la taxa a la qual es desmantellen els caps nuclears retirats aviat serà superada per la taxa a la qual els nous caps nuclears entren als arsenals mundials. Els baixos nivells de transparència dificulten les avaluacions de l'estat dels arsenals nuclears dels estats.

Tendències en la modernització de les armes nuclears

Els nou estats amb armes nuclears van continuar reforçant els seus arsenals nuclears el 2024 i alguns van desplegar nous sistemes d'armes amb armes nuclears o amb capacitat nuclear durant l'any. Els EUA i Rússia junts posseeixen gairebé el 90% de tots els caps nuclears, i tots dos tenen amplis programes en marxa per modernitzar i substituir els seus caps nuclears, així com els seus sistemes de llançament i les instal·lacions de producció d'armes nuclears. La Xina es troba enmig d'una important modernització i expansió del seu arsenal nuclear, que s'estima que ha augmentat de 500 a fins a 600 caps durant l'any. Els arsenals nuclears dels altres estats amb armes nuclears són més petits, però tots estan desenvolupant o desplegant nous sistemes d'armes o han anunciat la seva intenció de fer-ho.

Rússia, la Xina, l'Índia, el Pakistan i Corea del Nord despleguen míssils de doble capacitat i es creu que tots ells estan modernitzant aquestes capacitats. Fins a mitjans dels anys 2000, només França, Rússia, el

INVENTARIS MUNDIALS D'ARMES NUCLEARS, GENER DE 2025

Nota: Els límits utilitzats en aquest mapa no impliquen cap aprovació ni acceptació per part del SIPRI.

FORCES NUCLEARS MUNDIALS, GENER DE 2025

	Arsenal militar ^d			Caps nuclears retirats ^d	Inventari total ^e
	Caps nuclears desplegats ^b	Caps nuclears emmagatzemats ^c	Total		
EUA	1 770	1 930	3 700	1 477	5 177
Rússia	1 718	2 591	4 309	1 150	5 459
Regne Unit	120	105	225	–	225
França	280	10	290	..	290
Xina	24	576	600	–	600
Índia	–	180	180	..	180
Pakistan	–	170	170	..	170
Corea del Nord	–	50	50	..	50
Israel	–	90	90	..	90
Total	3 912	5 702	9 614	2 627	12 241

.. = no aplicable o no disponible; – = zero o un valor insignificant.
Notes: Totes les xifres són aproximades i són estimacions basades en informació pública o avaluacions dels autors. El SIPRI revisa les seves dades de forces nuclears mundials cada any a partir de nova informació i actualitzacions d'avaluacions anteriors. Els països estan ordenats per data de la primera prova nuclear coneguda; tanmateix, no hi ha proves concloents de codi obert que Israel hagi provat les seves armes nuclears.
^a El «arsenal militar» fa referència a tots els caps nuclears desplegats, així com als caps nuclears emmagatzemats centralment que podrien ser desplegats després d'una certa preparació.
^b Els «caps nuclears desplegats» són caps nuclears col·locats en míssils o ubicats en bases amb forces operatives.
^c Els «caps nuclears emmagatzemats» són caps nuclears que es troben en un magatzem central i que requeririen certa preparació (per exemple, la instal·lació de certs components, el transport i la càrrega en llançadors) abans de poder ser desplegats.
^d Els «caps nuclears retirats» s'han retirat de l'arsenal militar però encara no s'han desmantellat.
^e L'«inventari total» inclou els caps nuclears emmagatzemats, així com els caps nuclears retirats que esperen ser desmantellats.

Regne Unit i els EUA van desplegar míssils amb múltiples caps nuclears. Des de llavors, la Xina ha desenvolupat dos míssils per portar múltiples caps nuclears, mentre que l'Índia, el Pakistan i Corea del Nord estan actualment buscant aquesta capacitat. Els EUA, Rússia, el Regne Unit i França van ser els primers a adoptar armes nuclears amb base al mar, però en els darrers anys aquestes han anat proliferant, especialment als quatre estats amb armes nuclears de l'Indo-Pacífic.

Doctrines nuclears i compartició nuclear

El novembre de 2024, Rússia va actualitzar la seva doctrina oficial d'armes nuclears, que semblava ampliar la gamma de contingències sota les quals Rússia podia utilitzar armes

nuclears. Tant Rússia com Bielorússia van continuar afirmant el 2024 que Rússia havia desplegat armes nuclears en territori bielorús, tot i que no hi havia proves concloents d'aquest desplegament.

La dissuasió nuclear ampliada ha estat un component clau dels acords de seguretat col·lectiva de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord des de la creació de l'aliança. Les discussions sobre el futur d'aquests acords, desencadenades en gran part per la invasió a gran escala d'Ucraïna per part de Rússia el 2022, van continuar el 2024. A principis del 2025, els EUA van confirmar que havien substituït les seves bombes de gravetat nuclear estacionades en bases militars fora dels EUA per versions actualitzades. ●

7. PROLIFERACIÓ I ÚS DE MÍSILS I VEHICLES AERIS ARMATS SENSE TRIPULACIÓ

Els esdeveniments del 2024 van confirmar de nou l'alt paper dels míssils i els vehicles aeris no tripulats (UAV) armats en les estratègies de seguretat i militars modernes. Els esdeveniments durant l'any es van veure marcats tant per l'ús continuat i extensiu d'aquestes armes en conflictes, especialment en la guerra entre Rússia i Ucraïna i en els atacs amb míssils de l'Iran contra Israel relacionats amb la guerra entre Israel i Hamàs, com per l'ús subjacent i explícit de míssils per a la senyalització i l'impacte en aquests conflictes i en altres llocs. Junta-ment amb la necessitat de reposar les reserves, les percepcions dels estats sobre el valor i la utilitat militar dels míssils, els sistemes de defensa aèria i antimíssils i els UAV armats estan contribuint a la creixent demanda dels tipus actuals de míssils i UAV i al desenvolupament d'una nova generació d'ambdues tecnologies.

Ús de míssils i UAV armats a la guerra entre Rússia i Ucraïna

Rússia va continuar utilitzant míssils balístics convencionals, míssils de creuer i UAV d'atac unidireccionals en gran nombre contra les forces ucraïneses, infraestructures crítiques i civils el 2024. Entre gener i setembre de 2024, Ucraïna va informar que es van llançar gairebé 5.500 sistemes d'aquest tipus contra Ucraïna, amb una mitjana de més de 20 llançaments cada dia. El novembre de 2024, Rússia va provar el nou míssil Oreshnik de doble capacitat i abast intermedi amb múltiples vehicles de reentrada amb objectius independents en un atac contra Dniprò. Tot i que Ucraïna va tenir dificultats per adquirir les quantitats desitjades de míssils, el seu ús de míssils i

UAV de llarg abast també va donar forma al conflicte. El novembre de 2024, els Estats Units van autoritzar Ucraïna a utilitzar sistemes subministrats pels EUA per atacar objectius més a l'interior del territori rus. Això va permetre a Ucraïna mantenir en risc la infraestructura, la logística i els actius militars russos.

L'augment dels arsenals de míssils a Europa

Hi ha una creixent demanda de míssils a Europa per substituir els subministrats a Ucraïna, així com per ampliar els arsenals d'acord amb l'entorn d'amenaces imperant i per abordar les mancances percebudes en les capacitats mitjançant el desenvolupament de nous sistemes ofensius i defensius. Això, al seu torn, corre el risc de desencadenar una nova cursa armamentística de míssils a Europa, especialment en la classe de míssils anteriorment prohibits pel desaparegut Tractat de les Forces Nuclears d'Abast Intermedi (INF) de 1987. L'evidència d'un "renaixement dels míssils" a Europa va arribar en dos esdeveniments separats però relacionats el juliol de 2024. Durant aquell mes, Alemanya i els EUA van acordar l'estacionament a Alemanya a partir del 2026 de diversos míssils llançats des de terra dels EUA, mentre que França, Alemanya, Itàlia i Polònia van signar una carta d'intencions, a la qual més tard es van unir Suècia i el Regne Unit, sobre la producció conjunta de míssils de mig abast sota un nou Enfocament d'Atac Europeu de Llarg Abast.

Ús de míssils i UAV armats a l'Orient Mitjà

L'extensió de la guerra a Gaza el 2024, que va involucrar l'Iran i diverses de les seves milícies aliades, incloent-hi Hezbollah al Líban i els houthis al Iemen, va veure l'ús continuat de coets, vehicles aeris no tripu-

PERCENTATGE D'ESTATS QUE SUBSCRIUEN EL CODI DE CONDUCTA DE LA HAIA CONTRA LA PROLIFERACIÓ DE MÍSSILS BALÍSTICS, PER REGIÓ, GENER DE 2024			
Regió	Nombre d'estats de la regió	Nombre d'estats subscriptors	Quota de regió (%)
Àfrica	53	42	79
Amèrica	35	23	66
Àsia i Oceania	44	28	64
Europa	48	48	100
Orient Mitjà	15	4	27
Total	195	145	74
<i>Nota:</i> Els estats de cada regió fan referència als estats membres de les Nacions Unides juntament amb les Illes Cook i la Santa Seu (que han subscrit el codi).			
<i>Font:</i> Codi de conducta de la Haia, 'Estats de subscripció', gener de 2024.			

lats i, en menor mesura, míssils. Aquestes armes es van utilitzar en atacs contra Israel i contra vaixells al Mar Roig, mentre que Israel les va utilitzar en el seu bombardeig de Gaza i atacs contra l'Iran, Hezbollah al Líban i altres grups armats no estatals a l'Iraq i Síria.

L'ús creixent de vehicles aeris no tripulats a l'Àfrica subsahariana

L'ús de vehicles aeris no tripulats (UAV) armats s'ha confirmat en almenys sis conflictes a l'Àfrica subsahariana —a Burkina Faso, Etiòpia, Mali, Nigèria, Somàlia i Sudan—, cosa que ha provocat la mort de més de 940 civils entre novembre de 2021 i novembre de 2024. L'ús de UAV per part de grups armats no estatals a la regió encara es troba en una fase inicial, però segons s'in-forma està augmentant tant en freqüència com en abast geogràfic, especialment en entorns de conflictes armats a les regions frontereres de l'Àfrica Occidental, com ara la regió de Liptako-Gourma (Burkina Faso, Mali i Níger) i la conca del llac Txad (Camerun, Txad, Níger i Nigèria), així com la República Centreafricana, la República Democràtica del Congo, Moçambic i Somàlia.

Mecanismes de transparència i foment de la confiança

Els règims i les normes globals que regeixen els míssils i els UAV armats continuen sent poc desenvolupats. Des del col·lapse del Tractat INF el 2019, els instruments de control d'armes de míssils que queden són mecanismes de transparència i foment de la confiança, com ara el Codi de Conducta de la Haia contra la Proliferació de Míssils Balístics (HCOC), i mesures de no proliferació, inclosos els controls comercials estratè-gics. El gener de 2024, Qatar es va convertir en el 145è estat a subscriure's al HCOC, convertint-se en el quart estat a fer-ho a l'Ori-ent Mitjà.

No hi ha cap procés multilateral dedicat a la regulació dels UAV armats. Per abordar algunes de les preocupacions sobre l'ús creixent d'UAV, el març de 2024 un grup de 21 estats va publicar una declaració con-junta sobre el tema. La declaració va reite-rar la necessitat d'intensificar el debat sobre les maneres de millorar la transparència, la supervisió i la rendició de comptes en l'ad-quisició, la transferència i l'ús d'UAV armats, i va proposar un intercanvi multila-teral d'opinions. ●

8. DESARMAMENT NUCLEAR, CONTROL D'ARMES, NO PROLIFERACIÓ I SEGURETAT

El desarmament nuclear, el control d'armes i la no proliferació estan plens de reptes. A finals del 2024, el desarmament nuclear semblava més difícil d'aconseguir que en qualsevol altre moment des del final de la guerra freda, sobretot des que el diàleg estratègic entre Rússia i els Estats Units ha cessat efectivament. Hi va haver més desenvolupaments positius en la relació entre la Xina i els EUA, però el diàleg sobre qüestions relacionades amb les armes nuclears es va veure minat per les tensions sobre el suport dels EUA a Taiwan, així com les seves sancions econòmiques contra la Xina. L'expiració imminent del Tractat Rússia-EUA del 2010 sobre Mesures per a la Reducció i Limitació addicionals de les Armes Ofensives Estratègiques (Nou START) el 2026, combinada amb els arguments als EUA per enfortir la dissuasió per contrarestar l'arsenal nuclear en expansió de la Xina, planteja la possibilitat d'una acumulació d'armes nuclears no regulada en el futur. Els creixents riscos i tensions nuclears entre les grans potències també van continuar projectant una ombra sobre els marcs multilaterals clau de control d'armes nuclears, desarmament i no proliferació el 2024.

El cicle de revisió del TNP

El cicle de revisió abreujat del Tractat sobre la No Proliferació de les Armes Nuclears (TNP) de 1968 va continuar amb la segona reunió del comitè preparatori celebrada a Ginebra abans de la Conferència de Revisió del TNP de 2026. La insatisfacció amb el ritme del desarmament nuclear, les preocupacions per la creixent rellevància de les armes nuclears en la política internacional i els desacords sobre una sèrie d'altres qüestions van demostrar que arribar a un consens

en aquest cicle de revisió continuarà sent difícil.

El Tractat de Prohibició Completa dels Assajos Nuclears

Quan, i si és que, el Tractat de Prohibició Completa dels Assajos Nuclears (CTBT) de 1996 entri en vigor, prohibirà les proves d'armes nuclears i totes les altres explosions nuclears a tot arreu. Papua Nova Guinea va ratificar el CTBT el 2024, cosa que eleva el nombre total d'estats ratificadors a 178. Després de revocar la seva ratificació del CTBT el 2023, Rússia va indicar la seva disposició a reprendre les proves nuclears si els EUA ho feien. Per la seva banda, els EUA, que han signat però no ratificat el tractat, van continuar amb la seva política d'augmentar la transparència organitzant una visita d'una delegació de funcionaris internacionals a les instal·lacions del seu lloc d'assajos nuclears.

El Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears

El Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears (TPAN) del 2017 té com a objectiu eliminar completament les armes nuclears. Va continuar rebent el suport internacional d'estats no posseïdors d'armes nuclears el 2024, amb ratificacions per part d'Indonèsia, São Tomé i Príncipe, Sierra Leone i les Illes Salomó, cosa que va elevar el nombre d'estats part a 73. A finals d'any, 25 estats més havien signat però encara no havien ratificat el tractat.

Com a preparació per a la tercera Reunió dels Estats Part del Tractat sobre les Armes Nuclears (TPAN) el 2025, grups de treball informals van continuar el procés entre sessions. Algunes de les àrees d'interès del procés es van reflectir en resolucions adoptades per l'Assemblea General de les Nacions Unides, inclosa una resolució que establia un grup científic independent per estudiar els

**RESERVES MUNDIALS DE
MATERIALS FISSIBLES, 2024**

El material explosiu utilitzat en armes nuclears és material fissible, ja sigui urani altament enriquit (URE) o plutoni separat. La Xina, França, Pakistan, Rússia, el Regne Unit i els Estats Units han produït tant UEUR com plutoni per al seu ús en les seves armes nuclears; i l'Índia i Israel han produït principalment plutoni. Corea del Nord ha produït plutoni per al seu ús en armes nuclears, però es creu que també produeix UEUR per a armes nuclears. Tots els estats amb una indústria nuclear civil són capaços de produir materials fissibles.

El 2024 es va establir un grup interregional de 12 estats, liderat pel Japó, per generar impuls polític per negociar un tractat de talla de la producció de material fissible.

El Panell Internacional sobre Materials Fissibles recopila informació sobre les existències mundials de materials fissibles.

Estocs globals (tones), 2024

<i>Urani altament enriquit</i>	1 240
En o disponible per a armes	1 100
No disponible directament per a armes	
Sense protecció	130
Protegit/monitoritzat	10
<i>Plutoni separat</i>	565
En o disponible per a armes	140
No disponible directament per a armes	
Sense protecció	265
Protegit/monitoritzat	160

efectes de la guerra nuclear. La resolució va ser aprovada amb el suport de 144 estats, inclosa la Xina, que té armes nuclears, amb només tres estats votant en contra (França, Rússia i el Regne Unit). L'últim estudi d'aquest tipus sobre aquest tema, encarregat per l'ONU, es va publicar el 1988.

**Dinàmiques regionals de
desarmament i no proliferació**

La tensa situació de seguretat a la península coreana va posar de manifest els riscos d'escalada enmig del continu bloqueig diplomàtic per abordar el repte del desarmament

nuclear a la República Popular Democràtica de Corea (Corea del Nord). També va contribuir a les preocupacions sobre la proliferació en alimentar el debat dins de la República de Corea (Corea del Sud) sobre la possibilitat d'adquirir armes nuclears en resposta a l'amenaça percebuda de Corea del Nord.

A l'Orient Mitjà, el càlcul polític de l'Iran pel que fa al seu estatus nuclear es va veure cada cop més afectat per l'escalada del conflicte amb Israel durant el 2024. Els debats interns van considerar els possibles beneficis d'una dissuasió nuclear per abordar la vulnerabilitat militar, mentre que el govern iranià va continuar indicant la seva disposició a la contenció nuclear mitjançant negociacions sobre la reactivació del Pla d'Acció Conjunt Integral, del qual els EUA es van retirar el 2018.

Els estats àrabs i l'Iran també van reiterar el seu compromís amb la norma contra les armes nuclears a la cinquena Conferència de les Nacions Unides sobre l'Establiment d'una Zona Lliure d'Armes de Destrucció Massiva a l'Orient Mitjà, que va tenir lloc el novembre de 2024. Com en anys anteriors, Israel —l'únic estat amb armes nuclears de la regió— va ser convidat però no hi va participar. Els participants (22 estats de l'Orient Mitjà i Àfrica) van identificar l'absència d'Israel com un repte clau.

Atacs a instal·lacions nuclears ucraïneses

Els repetits atacs contra centrals nuclears ucraïneses el 2024 van subratllar l'absència de marcs normatius per abordar els reptes a la seguretat nuclear i la protecció nuclear en condicions d'un conflicte armat important. Els atacs continuats de Rússia contra infraestructures crítiques a Ucraïna van augmentar els reptes en matèria de seguretat nuclear i salvaguardes el 2024. L'Agència Internacional de l'Energia Atòmica va mantenir una presència constant a Ucraïna durant tot el 2024. ●

9. ARMES QUÍMIQUES I AMENACES A LA SEGURETAT

Les armes químiques estan prohibides per la Convenció sobre Armes Químiques (CAQ) de 1993, que va entrar en vigor el 1997 i tenia 193 estats part a desembre de 2024. L'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques (OPAQ) supervisa l'aplicació de la CAQ i és responsable de verificar el desarmament d'armes químiques i d'ajudar a garantir que els productes químics tòxics s'utilitzen només per a finalitats no prohibides per la CAQ. Des que els darrers arsenals d'armes químiques declarats pels estats part de la CAQ van ser destruïts el 2023, sota verificació de l'OPAQ, l'atenció s'ha desplaçat encara més cap a la prevenció de la reaparició d'armes químiques.

Al·legacions i reaccions a l'ús d'armes químiques

Tot i que la CWC és un dels tractats de desarmament més reeixits, s'ha enfrontat a importants reptes i preocupacions pel compliment, i aquests van continuar afectant el desarmament químic el 2024. Síria, que es va adherir a la CWC el 2013 després d'un important atac amb armes químiques a Ghouta i posteriorment va eliminar el seu programa declarat d'armes químiques, se sospita que ha incomplert les seves obligacions en virtut de la CWC des del 2014. Investigacions independents de l'OPAQ han demostrat que Síria ha utilitzat armes químiques en diverses ocasions. A desembre de 2024, Síria no havia restablert el seu compliment amb la CWC i continuava subjecta a les mesures de compliment de la convenció. Tanmateix, la caiguda inesperada del govern del president Bashar al-Assad el desembre de 2024 podria permetre l'elimi-

PRESUMPTE ÚS D'AGENTS ANTIDISTURBIS I PRODUCTES QUÍMICS TÒXICS A UCRAÏNA

A finals del 2024, l'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques va confirmar la presència d'un agent antidisturbis en camps de batalla a Ucraïna. Això va alimentar la preocupació que Rússia pogués estar utilitzant agents antidisturbis com a mètode de guerra, cosa que constituiria una greu violació de la Convenció sobre Armes Químiques de 1993.

nació completa del programa d'armes químiques de Síria.

Control d'armes químiques i desarmament

Els conflictes a Síria i Ucraïna han afectat el funcionament de l'OPAQ de diverses maneres. En primer lloc, els seus òrgans polítics estan molt polaritzats i no han pogut prendre decisions per consens sobre temes relacionats amb el compliment o el pressupost de l'organització durant diversos anys. En segon lloc, la Secretaria Tècnica de l'OPAQ ha estat objecte de campanyes de desinformació —relacionades amb les acusacions d'ús d'armes químiques per part de Rússia i Síria— destinades a socavar la seva credibilitat i confiança en la seva imparcialitat i experiència tècnica. Al mateix temps, l'OPAQ continua duent a terme moltes activitats internacionals destinades, entre altres coses, a verificar l'ús pacífic de productes químics tòxics a la indústria, millorar la seguretat química, mantenir-se al dia dels desenvolupaments científics i tecnològics pertinents, proporcionar cooperació i assistència internacional als seus estats membres en diverses àrees i contribuir a la prevenció del terrorisme químic. ●

10. ARMES BIOLÒGQUES I AMENACES A LA SEGURETAT

Les armes biològiques comprenen bacteris, virus o toxines que es disseminen a través d'un mecanisme de distribució per infligir danys i estan prohibides pel dret internacional. El principal instrument legal que prohibeix la guerra biològica és la Convenció sobre Armes Biològiques i Tòxiques (BWC) de 1972. La BWC avança cap a la universalitat, amb Tuvalu i Micronèsia adherint-se a la convenció el 2024, cosa que eleva el nombre d'estats part a 188. Quatre estats més han signat però no han ratificat la convenció.

El règim més ampli de guerra biològica inclou el Protocol de Ginebra de 1925, que prohibeix l'ús d'armes químiques i biològiques en la guerra, i una creixent gamma d'altres mesures, com ara règims de control d'exportacions com el Grup d'Austràlia, el mecanisme del secretari general de les Nacions Unides per a la investigació del presumpte ús d'armes químiques i biològiques, i la Resolució 1540 del Consell de Seguretat de l'ONU, que va commemorar el seu 20è aniversari el 2024. Totes aquestes mesures més àmplies serveixen per reforçar aspectes de la prohibició i la prevenció de les armes biològiques.

Al·legacions d'incompliment de la BWC

Les tensions geopolítiques actuals continuen afectant els esforços de desarmament i no proliferació d'armes biològiques. La campanya de desinformació estratègica i de llarga durada de Rússia sobre el que presumptament són activitats nefastes als "biolaboratoris" occidentals es va intensificar significativament després de la seva invasió a gran escala d'Ucraïna el febrer de 2022. Rússia va continuar aquesta campanya el 2024, utilitzant totes les oportunitats

i fòrums internacionals disponibles per socavar l'arquitectura internacional contra les armes biològiques.

Desarmament i no proliferació d'armes biològiques

Les activitats clau de desarmament i no proliferació biològica del 2024 es van dur a terme en relació amb el grup de treball sobre l'enfortiment de la Convenció sobre les armes biològiques (BAC), la Reunió dels Estats Part de la BAC de 2024 i la Primera Comissió de l'Assemblea General de les Nacions Unides. El 2024, l'Assemblea General també va adoptar el Pacte per al Futur, en què els estats es van comprometre, entre altres coses, a aconseguir un món lliure d'armes biològiques i a garantir que els responsables de qualsevol ús d'aquestes armes siguin identificats i rebin comptes.

El grup de treball sobre l'enfortiment de la Convenció sobre les armes biològiques (BWC) va arribar a la meitat del camí el 2024 i ha fet alguns progressos, en gran part gràcies als estats part que se centren en enfocaments pragmàtics i incrementals. Es proposen dos nous mecanismes: un per a la Cooperació i Assistència Internacional (ICA) i un altre per a la Revisió de la Ciència i la Tecnologia (C&T). El mecanisme ICA facilitaria la implementació de l'article X de la BWC, que promou els usos pacífics dels agents biològics, mentre que el mecanisme de C&T revisaria i avaluaria els desenvolupaments científics rellevants per a la BWC, i assessoraria els estats part. Hi ha un ampli suport per als dos mecanismes al grup de treball, però no hi va haver cap acord final a finals del 2024, i la 10a Conferència de Revisió de la BWC el 2027 encara tindrà molta feina per fer per superar les divisions. ●

11. CONTROL D'ARMES CONVENCIONALS I REGULACIÓ DE LES ARMES INHUMANES

El principal tractat multilateral per regular les armes inhumanes és la Convenció sobre Certes Armes Convencionals (CCW) de 1981. També hi ha convencions separades sobre mines antipersones i municions de dispersió. Un petit nombre d'estats que han optat per conservar, desenvolupar o utilitzar armes considerades inhumanes per altres han vetat o aturat repetidament el progrés en l'enfortiment del règim de la CCW. Altres categories d'armes convencionals que plantegen preocupacions humanitàries, com ara les armes petites i lleugeres, es tracten mitjançant altres processos legals i polítics.

Municions de dispersió i mines antipersones

Les conseqüències humanitàries de les municions de dispersió —que dispersen submunicions per una àrea àmplia i irregular, i no totes detonen immediatament— i el dany que aquestes armes causen als civils s'aborden a la Convenció sobre Municions de Dispersió (CCM) del 2008. Cap nou estat es va unir a la CCM el 2024, però un dels 112 estats part (Lituània) va iniciar el procés de retirada. Aquesta decisió no té precedents: cap estat s'ha retirat mai de cap dels cinc tractats mundials clau que prohibeixen tota una categoria d'armes —la CCM, la Convenció APM de 1997, la Convenció sobre Armes Biològiques i Tòxiques de 1972, la Convenció sobre Armes Químiques de 1993 i el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears de 2017— ni dels històrics Convenis de Ginebra de 1949 o els seus Protocols Addicionals de 1977.

Ucraïna va ser l'únic país del món on es van utilitzar àmpliament municions de dispersió el 2024, principalment per Rússia,

ATACS AMB CERCAPERSONES I WALKIE-TALKIES AL LÍBAN I SÍRIA

En dos atacs al setembre de 2024 atribuïts àmpliament a Israel, cercapersones utilitzats per centenars de membres del grup paramilitar Hezbollah van explotar gairebé simultàniament al Líban i Síria, matant almenys 12 persones i ferint-ne milers més. Un dia després, milers de walkie-talkies utilitzats per membres de Hezbollah al Líban van explotar, matant almenys 20 persones i ferint-ne centenars. Experts en drets humans de les Nacions Unides van qualificar els atacs com una “violació terrorífica del dret internacional”.

però també per Ucraïna. Els Estats Units van subministrar a Ucraïna una quantitat no especificada de municions de dispersió el 2024, i el novembre de 2024 van trencar una prohibició global de facto sobre la transferència internacional de municions antiaèries (APM) vigent des de mitjans dels anys noranta subministrant APM fabricades als Estats Units a Ucraïna.

Armes explosives en zones poblades

L'ús d'armes explosives en zones poblades (EWIPA) va continuar estant generalitzat en els principals conflictes armats el 2024, amb efectes particularment devastadors a la República Democràtica del Congo, el Líban, Myanmar, el Pakistan, Palestina (Gaza), el Sudan, Síria i Ucraïna. Una declaració política que va ser adoptada el 2022 per 83 estats pretén abordar les conseqüències humanitàries de l'ús de l'EWIPA. La primera conferència de seguiment el 2024 va reafirmar la importància de la declaració i va tenir com a objectiu enfortir-ne l'aplicació. ●

12. INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL I PAU I SEGURETAT INTERNACIONALS

Els avenços en intel·ligència artificial (IA) estan a punt d'aportar enormes beneficis, però també podrien crear o agreujar amenaces existents per a la pau i la seguretat internacionals. En els darrers anys, molts estats han reconegut cada cop més la necessitat de gestionar aquests riscos complexos, derivats tant de la IA civil com de la militar, mitjançant l'establiment de nous fòrums i iniciatives. Aquests estats van aprofundir el seu compromís amb les iniciatives en curs el 2024. La mesura en què les diverses iniciatives evolucionaran com a processos complementaris o competidors continua sent una qüestió oberta.

IA militar

Durant l'última dècada, la conversa política internacional sobre els usos militars de la IA s'ha centrat principalment en els sistemes d'armes autònoms (AWS), comunament caracteritzats com a sistemes d'armes que, un cop activats, poden seleccionar i atacar objectius sense intervenció humana. Des del 2023, però, la conversa s'ha ampliat a altres aplicacions militars de la IA, en àrees com la selecció de objectius, la planificació i l'anàlisi d'intel·ligència, a través del que es coneix comunament com a sistemes de suport a la decisió habilitats per IA. Els usos reportats de la IA en conflictes armats actuals, especialment a Gaza i Ucraïna, il·lustren que la IA militar és un assumpte urgent per als responsables polítics.

Tres temes van ser al centre dels debats a les reunions de 2024 del grup d'experts governamentals sobre "sistemes d'armes autònoms letals" (LAWS): característiques i definicions dels LAWS, aplicació del dret internacional humanitari (DIH) i mesures

DOCUMENTS CLAU DE GOVERNANÇA DE LA IA ADOPTATS EL 2024

Llei d'Intel·ligència Artificial (Llei d'IA): el primer reglament vinculant específic sobre la IA adoptat per la Unió Europea (UE) al març.

Declaració ministerial de Seül per promoure la seguretat, la innovació i la inclusió de la IA: afirmat conjuntament per 27 estats i la UE a la Cimera de Seguretat de la IA de Seül al maig.

"Pla d'acció" per a una IA responsable a l'exèrcit: adoptada per 63 estats a la segona Cimera internacional sobre Intel·ligència Artificial Responsable en l'Àmbit Militar (REAIM 2024) a Seül al setembre.

Pacte per al futur del Pacte Digital Mundial: adoptat a la Cimera del Futur de les Nacions Unides al setembre. Ambdós documents inclouen diversos compromisos relacionats amb la governança de la IA.

Resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre les implicacions de la IA en l'àmbit militar per a la pau i la seguretat internacionals: aprovat a la Primera Comissió al desembre.

per garantir el compliment del DIH i mitigar els riscos.

IA civil

Els desenvolupaments civils de la IA també podrien plantejar riscos per a la pau i la seguretat. Alguns models d'IA podrien ajudar els actors maliciosos a accedir a coneixements crítics per desenvolupar i utilitzar armes prohibides. A més, la IA proporciona una millora de la capacitat i redueix la barrera perquè els ciberdelinqüents i els pirates informàtics duguin a terme operacions nocives. A més, les eines d'IA generatives es poden utilitzar indegudament per difondre desinformació. Els estats van intentar mitigar aquests riscos en diversos fòrums el 2024. Entre els esforços multilaterals destacats hi havia els processos liderats per les Nacions Unides sobre governança tecnològica i la Cimera de Seguretat de la IA. ●

13. AMENACES CIBERNÈTIQUES I DIGITALS

El domini cibernètic està en constant evolució i també ho fa el seu impacte en la geopolítica en general. Va ser un any crucial per a la governança cibernètica i digital, amb diversos processos diplomàtics multilaterals que van culminar amb l'adopció de nous instruments i marcs. Altres esforços de governança es van centrar en abordar amenaces cibernètiques específiques o millorar la cooperació regional.

Tendències cibernètiques

Les amenaces cibernètiques van evolucionar en múltiples fronts i de maneres diverses durant el 2024. Les zones de conflicte a Israel-Gaza, el Sudan i Ucraïna, per exemple, van ser testimoni d'operacions cibernètiques de diverses formes, que van des d'atacs a infraestructures crítiques fins a campanyes d'influència. Els incidents de ransomware van augmentar a nivell mundial, amb els sistemes d'atenció mèdica com a objectiu. Taxes sense precedents d'operacions fraudulentas de ciberdelinqüència van sorgir de "recintes fraudulentas" a la regió de l'Indo-Pacífic. Les principals campanyes d'espionatge van exposar vulnerabilitats crítiques a les xarxes de telecomunicacions i governamentals, mentre que múltiples incidents relacionats amb danys a cables submarins van destacar la fragilitat de la connectivitat global. Les nombroses eleccions de l'any es van enfrontar a interferències generalitzades a través d'atacs de denegació de servei distribuït (DDoS) i operacions d'influència. Les tecnologies d'intel·ligència artificial van transformar el panorama de la ciberseguretat, millorant les capacitats ofensives i defensives, i es van convertir en un focus dels esforços polítics i de governança.

LA CONVENCIO DE LES NACIONS UNIDES CONTRA LA CIBERDELINQUÈNCIA

El desembre de 2024, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar per consens la Convenció de les Nacions Unides contra la Ciberdelinqüència. És el primer instrument legalment vinculant de les Nacions Unides que aborda qüestions cibernètiques i el primer tractat internacional de justícia penal que s'ha negociat en més de 20 anys. Estableix un marc per a la cooperació internacional en la prevenció, investigació i enjudiciament dels ciberdelictes. Els crítics estan preocupats que algunes de les àmplies disposicions del tractat puguin socavar la privadesa i la llibertat d'expressió i puguin ser utilitzades per a la repressió política.

Cibergovernança

La cibergovernança va continuar evolucionant i existint a través d'un mosaic d'iniciatives implementades a múltiples nivells i amb la participació de múltiples actors. L'any va ser testimoni de desenvolupaments significatius en els esforços liderats per les Nacions Unides amb l'adopció de la Convenció de les Nacions Unides contra la Ciberdelinqüència i el Pacte de les Nacions Unides per al Futur amb el seu Pacte Digital Mundial annex. El grup de treball obert (OEWG) sobre tecnologies de la informació i la comunicació va elaborar un tercer informe de consens, però persisteixen divisions fonamentals entre els estats que defensen nous acords legalment vinculants i els que emfatitzen la implementació de les lleis i normes existents. És probable que aquestes diferències afectin les decisions sobre el futur de la governança de la ciberseguretat de les Nacions Unides el 2025, quan expiri el mandat de l'OEWG.

Més enllà dels marcs institucionals formals, han sorgit coalicions regionals o afins per abordar reptes i contextos específics. El Procés Pall Mall es va llançar el 2024 amb un enfocament en eines d'intrusió cibernètica comercials, mentre que la Iniciativa Internacional contra el Ransomware va ampliar la seva membresia durant l'any. ●

14. GOVERNANÇA DE LA SEGURETAT ESPACIAL

L'espai exterior s'ha utilitzat amb finalitats militars des dels inicis de l'era espacial. Tanmateix, en el context geopolític actual, l'augment de la competència i les tensions creixents relacionades amb les activitats espacials representen amenaces creixents per als sistemes espacials. El 2024, per exemple, diversos estats van continuar mostrant interès en desenvolupar capacitats “contraespacials” amb el potencial d'atacar sistemes espacials. Aquestes noves amenaces són profundament preocupants, donat el creixement paral·lel de les activitats espacials civils i la dependència social general dels sistemes espacials.

Espai per a finalitats militars

El 2024 es van reportar nombrosos incidents d'interferències amb sistemes espacials durant les guerres en curs a Europa i l'Orient Mitjà. Aquestes interferències van afectar significativament els usuaris finals civils, especialment a través de la interrupció dels serveis de navegació espacial que van provocar el desviament del trànsit aeri. El paper de l'espai per a fins militars, inclosa la guerra contemporània, també s'ha tornat més prominent amb el subministrament de satèl·lits de comunicació Starlink per part de SpaceX per a usuaris civils i militars a Ucraïna, i les imatges de satèl·lit de Planet Lab que retraten l'abast de la destrucció causada pel bombardeig de Gaza per part d'Israel. A més, l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN) ha començat a prendre mesures per protegir els socis de la indústria que proporcionen serveis espacials a l'aliança i ha indicat que una estratègia espacial comercial oficial de l'OTAN es presentarà el 2025.

PREOCCUPACIÓ PER UNA ARMA NUCLEAR ANTISATÈL·LIT RUSSA

El febrer de 2024 van sorgir informes dels Estats Units que afirmaven que Rússia estava desenvolupant una nova arma nuclear que pogués atacar satèl·lits. Els informes van donar lloc a resolucions contraposades al Consell de Seguretat de les Nacions Unides, que no es van aconseguir adoptar. Tanmateix, els estats van plantejar posteriorment el tema a l'Assemblea General de l'ONU, i es va adoptar amb èxit una resolució que reiterava les obligacions de no col·locar aquestes armes a l'espai i instava els estats a abstenir-se de desenvolupar-les.

Debats multilaterals sobre seguretat espacial

Cal una regulació més estricta de l'espai exterior per garantir l'estabilitat, evitar una escalada involuntària i protegir els usuaris civils. En un pas positiu endavant, el procés més recent de seguretat espacial de les Nacions Unides, un grup d'experts governamentals (GGE) sobre noves mesures pràctiques per a la prevenció d'una cursa armamentística a l'espai exterior (PAROS), va adoptar un informe per consens. Dos altres processos de l'ONU proposats el 2023 que pretenien establir grups de treball oberts simultanis (OEWG) es van fusionar amb èxit en un sol procés mitjançant una decisió de l'Assemblea General de les Nacions Unides el 2024.

A les sessions del nou OEWG el 2025, els estats tindran l'oportunitat d'elaborar els principis del dret espacial i buscar definicions dels termes dels tractats espacials (o si més no, intentar arribar a un acord comú sobre aquests). L'intercanvi d'opinions sobre el paper dels sistemes espacials en les infraestructures crítiques podria ser el primer pas per debatre com fer que aquests sistemes siguin resistent als atacs o a les interferències. ●

15. CONTROLS DE DOBLE ÚS I DEL COMERÇ D'ARMES

El conjunt d'instruments globals, multilaterals i regionals que busquen establir i promoure normes acordades per als controls del comerç d'articles militars i de doble ús va romandre sota una pressió important durant el 2024 a causa de les tensions geopolítiques, els conflictes armats i els ràpids avenços en àrees tecnològiques clau. Els estats actuen cada cop més unilateralment o operen a través de marcs alternatius a l'hora de crear nous controls sobre les transferències d'articles o restringir les transferències a destinacions. Tanmateix, no hi va haver esforços significatius per desmantellar els instruments existents, cosa que indica que molts estats continuen valorant-los.

El Tractat sobre el Comerç d'Armes

Deu anys després de la seva entrada en vigor, el Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA) del 2013 encara no ha assolit alguns dels objectius que molts estats i organitzacions no governamentals esperaven. Diversos exportadors i importadors d'armes clau encara no s'han adherit al tractat i hi ha llacunes notables pel que fa al nombre d'informes inicials i informes anuals que presenten els estats. Tanmateix, les discussions substantives que es van mantenir el 2024 sobre les transferències d'armes a Israel van indicar que el TCA pot proporcionar espai per a debats en profunditat sobre com els estats apliquen el tractat a l'hora d'avaluar les exportacions d'armes a una destinació determinada. A més, la declaració política adoptada per commemorar el 10è aniversari del tractat té el potencial d'iniciar una discussió important sobre l'enfocament futur del TCA.

EMBARGAMENTS D'ARMES DE L'ONU I LA UE EN VIGOR 2024

Nacions Unides (13 embargaments)

• Afganistan (NGF: Talibans) • República Centreafricana (parcial; NGF) • República Democràtica del Congo (NGF) • Haití (NGF) • Iraq (NGF) • ISIL (Da'esh), al-Qaeda i individus i entitats associats (NGF) • Corea del Nord • Líban (NGF) • Líbia (parcial; NGF) • Somàlia (NGF) • Sudan del Sud (parcial; NGF) • Sudan (parcial: Darfur) • Iemen (NGF)

Unió Europea (22 embargaments)

Implementacions d'embargaments de l'ONU (11): • Afganistan (NGF: Talibans) • República Centreafricana (parcial; NGF) • República Democràtica del Congo (parcial; NGF) • Haití (NGF) • Iraq (NGF) • ISIL (Da'esh), al-Qaeda i individus i entitats associats (NGF) • Corea del Nord • Líban (NGF) • Líbia (parcial; NGF) • Somàlia (NGF) • Iemen (NGF)

Embargaments d'armes de la UE amb una cobertura més àmplia que els seus homòlegs de l'ONU (2): • Sudan del Sud • Sudan

Embargaments sense contrapart a l'ONU (9): • Bielorússia • Xina • Egipte • Iran • Myanmar • Rússia • Síria • Veneçuela • Zimbàbue

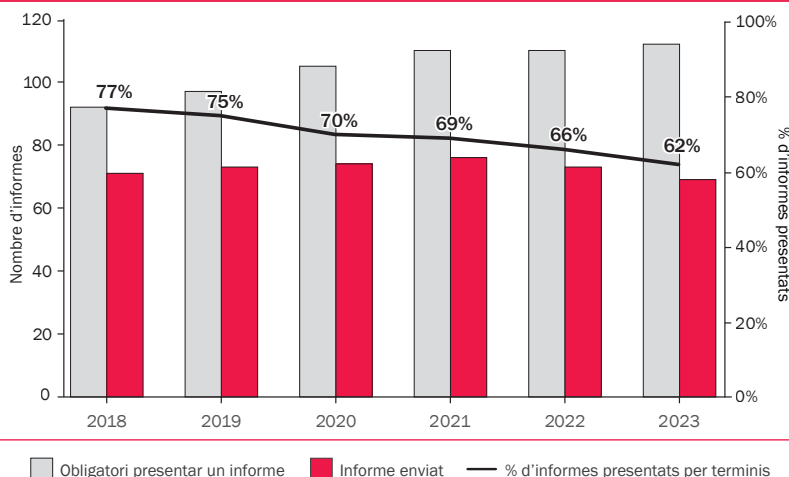
ISIL = Estat Islàmic a l'Iraq i el Llevant; NGF = forces no governamentals; parcial = l'embargament permet transferències d'armes al govern de l'estat objectiu sempre que es compleixin certes condicions.

Embargaments multilaterals d'armes

Durant el 2024 hi va haver 13 embargaments de les Nacions Unides i 22 de la Unió Europea (UE) en vigor. La Coalició Global per al Control de les Exportacions, una agrupació de 39 estats establerta el 2022, va intentar ampliar i implementar els seus embargaments d'armes a Bielorússia i Rússia. No es van imposar nous embargaments d'armes multilaterals. Continua havent-hi importants divisions sobre la imposició, el manteniment i el compliment dels embargaments d'armes de l'ONU. Els Estats Units i diversos estats europeus es van oposar a l'adopció d'un embargament d'armes a Israel demanat per la majoria dels

NOMBRE D'ESTATS PART DEL TRACTAT SOBRE EL COMERÇ D'ARMES QUE HAN PRESENTAT INFORMES ANUALS, 2018-23

estats a l'Assemblea General de l'ONU. Hi va haver proves clares de grans volums de transferències d'armes a Líbia i el Iemen en contravençió dels embargaments multilaterals, mentre que Rússia va violar obertament l'embargament d'armes de l'ONU a la República Popular Democràtica de Corea (Corea del Nord) i va vetar la continuació de la tasca del grup d'experts de l'ONU encarregat de supervisar-ne l'aplicació. Tanmateix, el suport de Rússia i la Xina al manteniment de l'embargament d'armes al Sudan (Darfur) va indicar que hi ha casos en què consideren aquests instruments polítics legítims i necessaris.

Règims de control d'exportacions

Les repercussions de la invasió russa d'Ucraïna van continuar afectant, en diversos graus, la tasca dels règims multilaterals de control de les exportacions: el Grup d'Austràlia (sobre armes químiques i biològiques), el Règim de Control de la Tecnologia dels Míssils, el Grup de Proveïdors Nuclears i l'Acord de Wassenaar sobre el Control de les Exportacions d'Armes Convencionals i Béns i Tecnologies de Doble Ús. La tercera resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre la

“cooperació internacional en matèria d'usos pacífics”, adoptada el 2024, també va destacar les crítiques de molts estats tant als règims com a les mesures nacionals de control de les exportacions. Malgrat aquests reptes, els règims encara van poder fer actualitzacions incrementals de les llistes de control i avançar en les discussions tècniques.

Controls de la UE

Durant el 2024, la UE va prendre mesures per reforçar el seu marc jurídic comú per als controls de l'exportació, el corretatge, el trànsit i el transbord d'articles militars i articles de doble ús. La Comissió Europea va proposar una sèrie de mesures destinades a crear controls més harmonitzats en el marc del reglament de doble ús de la UE i del reglament de control d'inversions estrangeres directes de la UE, amb l'objectiu de donar suport a l'Estratègia de Seguretat Econòmica de la UE del 2023 i respondre als reptes als quals s'enfronta la tasca dels règims multilaterals de control de les exportacions. Una revisió de la posició comuna de la UE sobre les exportacions d'armes, que estava prevista que acabés a finals del 2024, va continuar el 2025. ●

Acords de control d'armes i desarmament en vigor, 1 de gener de 2025

- 1925 Protocol per a la prohibició de l'ús en la guerra de gasos asfíxians, verinosos o altres, i de mètodes bacteriològics de guerra (Protocol de Ginebra de 1925)
- 1948 Convenció sobre la prevenció i la sanció del delictes de genocidi (Convenció sobre el genocidi)
- 1949 Conveni de Ginebra (IV) relatiu a la protecció de les persones civils en temps de guerra; i els Protocols I i II de 1977 relatius a la protecció de les víctimes de drets internacionals i no-Conflictes armats internacionals
- 1959 Tractat Antàrtic
- 1963 Tractat que prohibeix els assajos d'armes nuclears a l'atmosfera, a l'espai exterior i sota l'aigua (Tractat de prohibició parcial dels assajos nuclears, PTBT)
- 1967 Tractat sobre els principis que regeixen les activitats dels Estats en l'exploració i ús de l'espai ultraterrestre, inclosa la Lluna i altres cossos celestes (Tractat de l'espai ultraterrestre)
- 1967 Tractat per a la Prohibició de les Armes Nuclears a l'Amèrica Llatina i el Carib (Tractat de Tlatelolco)
- 1968 Tractat sobre la No Proliferació de les Armes Nuclears (Tractat de No Prolifera-ció, TNP)
- 1971 Tractat sobre la prohibició de l'emplaçament d'Armes nuclears i altres armes de destrucció massiva al fons marí i al fons oceànic i al seu subsòl (Tractat dels fons marins)
- 1972 Convenció sobre la prohibició del desenvolupament, la producció i l'emmagatzematge d'armes bacteriològiques (biològiques) i tòxiques i sobre la seva destrucció (Convenció sobre armes biològiques i tòxiques, BWC)
- 1974 Tractat sobre la Limitació dels Assajos Subterrànies d'Armes Nuclears (Tractat de Prohibició dels Assajos Nuclears al Llin-dar, TTBT)
- 1976 Tractat sobre Explosions Nuclears Sub-terrànies amb Fins Pacífics (Tractat sobre Explosions Nuclears Pacífics, PNET)
- 1977 Convenció sobre la prohibició de l'ús mili-tar o qualsevol altre ús hostil de tècniques de modificació del medi ambient (Conven-ció Enmod)
- 1980 Convenció sobre la protecció física dels materials nuclears i les instal·lacions nuclears
- 1981 Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats (Con-venció CCW o Convenció sobre les "armes inhumanes")
- 1985 Tractat de la Zona Lliure Nuclear del Pacífic Sud (Tractat de Rarotonga)
- 1990 Tractat sobre les Forces Armades Conven-cionals a Europa (Tractat CFE)
- 1992 Tractat de Cels Oberts
- 1993 Convenció sobre la prohibició del desen-volupament, la producció, l'emmagatzema-tge i l'ús d'armes químiques i sobre la seva destrucció (Convenció sobre armes químiques, CWC)
- 1995 Tractat sobre la Zona Lliure d'Armes Nuclears del Sud-est Asiàtic (Tractat de Bangkok)
- 1996 Tractat de la Zona Lliure d'Armes Nucle-ars a l'Àfrica (Tractat de Pelindaba)
- 1996 Acord sobre el control d'armes subregio-nals (Acord de Florència)
- 1997 Convenció Interamericana contra la Fabricació i el Tràfic Il·lícits d'Armes de Foc, Municions, Explosius i Altres Materi-als Relacionats (CIFTA)
- 1997 Convenció sobre la prohibició de l'ús, l'emmagatzematge, la producció i la trans-ferència de mines antipersona i sobre la seva destrucció (Convenció APM)
- 1999 Convenció Interamericana sobre Trans-parència en l'Adquisició d'Armes Conven-cionals
- 2001 Protocol sobre el control d'armes de foc, municions i altres materials relacionats a la regió de la Comunitat de Desenvolupa-ment de l'Àfrica Austral (SADC)

- 2004 Protocol de Nairobi per a la prevenció, el control i la reducció de les armes petites i lleugeres a la regió dels Grans Llacs i la Banya d'Àfrica
- 2006 Convenció de la CEDEAO sobre armes petites i lleugeres, les seves municions i altres materials relacionats
- 2006 Tractat sobre una zona lliure d'armes nuclears a l'Àsia Central (Tractat de Semipalatinsk)
- 2008 Convenció sobre Municions de Raciment
- 2010 Tractat sobre mesures per a la reducció i limitació addicionals de les armes ofensives estratègiques (Nou START)
- 2010 Conveni Centreafricà per al control de les armes petites i lleugeres, les seves municions i totes les peces i components que es puguin utilitzar per a la seva fabricació, reparació i muntatge (Conveni de Kinshasa)
- 2011 Document de Viena de 2011 sobre mesures de foment de la confiança i la seguretat
- 2013 Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA)
- 2017 Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears (TPAN)

Acords que encara no estan en vigor, 1 de gener de 2025

- 1996 Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears (CTBT)
- 1999 Acord sobre l'adaptació del Tractat CFE

Òrgans de cooperació en seguretat

Entre els esdeveniments del 2024, hi va haver els següents: les Illes Cook i Somàlia es van unir a l'Agència Internacional d'Energia Atòmica; un nombre rècord de sis països membres van romandre suspesos de la participació a la Unió Africana com a resultat de cops d'estat militars; Armènia va suspendre la seva participació a l'Organització del Tractat de Seguretat Col·lectiva; Suècia es va unir formalment a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord; Bielorússia es va unir a l'Organització de Cooperació de Xangai; i Qatar es va unir al Codi de Conducta de la Haia contra la Proliferració de Míssils Balístics. ●

CRONOLOGIA 2024, ESDEVENIMENTS SELECCIONATS

- 11 gen. El Regne Unit i els EUA llancen atacs aeris contra els houthis recolzats per l'Iran al Iemen en represàlia pels atacs a vaixells al Mar Roig.
- 17 feb. Ucraïna retira les seves tropes de la ciutat clau d'Avdiivka, al·legant la manca d'armes subministrades per Occident.
- 28 mar. Rússia utilitza el seu veto al Consell de Seguretat de l'ONU per posar fi a la tasca del grup d'experts encarregats des del 2009 de supervisar l'embargament d'armes de l'ONU a Corea del Nord.
- 1 abr. Set treballadors humanitaris moren en un atac israelià a Gaza, cosa que va provocar una disculpa del primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu.
- 16 maig Rússia llança un satèl·lit a una òrbita terrestre baixa que els EUA consideren probablement una arma contraespacial. Rússia rebutja l'acusació.
- 26 juny El primer ministre neerlandès sortint, Mark Rutte, ha estat nomenat el proper secretari general de l'OTAN.
- 22 jul. El dia més calorós a la Terra es produeix quan la temperatura mitjana global de 17,16 °C supera el rècord anterior establert el 6 de juliol de 2023 (17,08 °C).
- 10 ago. Un atac aeri israelià contra una escola i una mesquita que allotjaven persones desplaçades a Gaza, presumptament un lloc de comandament de Hamàs, ha matat almenys 93 persones.
- 6 set. Lituània presenta el seu instrument de retirada de la Convenció de 2008 sobre Municions de Dispersió.
- 21 oct. La Xina i l'Índia acorden desactivar les tensions al llarg de la seva disputada frontera enmig d'un enfrontament militar de quatre anys.
- 27 nov. S'acorda un alto el foc entre Israel i Hezbollah amb la mediació de França i els EUA.
- 8 des. El president sirí, Bashar al-Assad, dimiteix i fuig a Moscou després que les forces rebels entrin a la capital, Damasc.

FUNDIPAU (FUNDACIÓ PER LA PAU)

FundiPau és una ONG nascuda el 1983 que treballa per un món en pau. A través d'una opinió pública cada cop més informada i activa, impulsa aquells canvis culturals i estructurals que facin possible l'erradicació de la violència com a forma de relació entre persones i pobles. Duu a terme activitats d'educació, sensibilització, incidència i mobilització social per la pau, el desarmament i la resolució no-violenta dels conflictes.

Des de FundiPau estem convençuts que la traducció del resum de l'anuari *SIPRI Yearbook*, un material de referència internacional, proporciona un instrument cabdal per a la divulgació i la sensibilització a favor de la cultura de pau a casa nostra. És per això que el traduïm al català des del 2006 i al castellà des del 2012.

Publicacions recents de FundiPau sobre conflictes i desarmament

La seguretat europea no passa pel rearmament: cal un debat obert i democràtic sobre seguretat
FundiPau - Escola de Cultura de pau - Lafede / Barcelona 2025

Per a més informació: fundipau.org/publicacions-cat/informes

Edició en català a cura de:

BASES DE DADES SIPRI

- Base de dades de despeses militars
- Base de dades de la indústria d'armes
- Base de dades de transferències d'armes
- Base de dades d'embargaments d'armes
- Base de dades d'informes nacionals
- Base de dades d'operacions de pau multilateral

Es pot accedir a les bases de dades del SIPRI des del lloc web del SIPRI.

COM DEMANAR SIPRI YEARBOOK 2025

SIPRI Yearbook 2025: Armaments, Disarmament and International Security

Publicat en paper i en línia per Oxford University Press

ISBN 978-0-19-897979-1

Més informació disponible a **www.sipriyearbook.org**

STOCKHOLM INTERNATIONAL PEACE RESEARCH INSTITUTE

Signalistgatan 9
SE-169 72 Solna, Sweden
Telephone: +46 8 655 97 00
Email: sipri@sipri.org
Internet: www.sipri.org

SIPRI YEARBOOK 2025

Armaments, Disarmament and International Security

L'Anuari del SIPRI és una font autoritària i independent de dades i anàlisis sobre armament, desarmament i seguretat internacional. Ofereix una visió general dels desenvolupaments en la despesa militar, la producció i el comerç d'armes, les armes i la tecnologia, i els conflictes armats i la gestió de conflictes, juntament amb els esforços per controlar les armes convencionals, nuclears, químiques i biològiques.

Aquest fullet resumeix la 56a edició de l'Anuari del SIPRI, que cobreix els desenvolupaments durant el 2024, incloent-hi:

- *Conflicte armat i gestió de conflictes*, amb una visió general dels esdeveniments globals i regionals en conflictes armats i processos de pau
- *Despesa militar, transferències internacionals d'armes i avenços en la producció d'armes*, incloent-hi les conseqüències de l'expansió de les guerres a Europa i l'Orient Mitjà i les tensions geopolítiques persistents
- *La proliferació de míssils i vehicles aeris no tripulats*, amb especial atenció al seu ús a la guerra entre Rússia i Ucraïna
- *Forces nuclears mundials*, destacant les tendències de modernització nuclear dins dels nou estats amb armes nuclears, així com els canvis en les doctrines nuclears i els desenvolupaments en l'ús compartit de l'armament nuclear
- *Control d'armes nuclears*, amb un diàleg entre la Xina, Rússia i els Estats Units i dins dels tractats multilaterals, així com els reptes regionals al desarmament i la no proliferació, i els atacs a centrals nuclears ucraïneses
- *Amenaces químiques i biològiques per a la seguretat*, inclosa la investigació de les denúncies d'ús d'armes químiques i biològiques i els desenvolupaments dels instruments jurídics internacionals contra la guerra química i biològica
- *Control d'armes convencionals i regulació d'armes inhumanes*, incloent-hi municions de dispersió, armes explosives en zones poblades, mines terrestres i armes petites i lleugeres
- *Governança internacional de la intel·ligència artificial, el ciberespai i la seguretat espacial*, amb especial atenció als sistemes d'armes autònomes
- *Controls de doble ús i del comerç d'armes*, incloent-hi els desenvolupaments del Tractat sobre el Comerç d'Armes, els embargaments multilaterals d'armes i els règims de control d'exportacions, i el marc jurídic de la Unió Europea per a aquests controls.

També conté annexos actualitzats que enumeren els acords de control d'armes i desarmament, els organismes internacionals de cooperació en matèria de seguretat i els esdeveniments clau del 2024.